

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ เป็นการศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการธุรกิจเซรามิกในจังหวัดลำปางเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเสียภาษี โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย หลักเกณฑ์การเสียภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเซรามิกในเรื่องการเสียภาษีเงิน ได้นิติบุคคล การเสียภาษีเงิน ได้นิติบุคคลหัก ฅ ที่จ่าย การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม การเสียอากรแสตมป์ รวมทั้งการเสียภาษีอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย และในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาเฉพาะนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งประกอบธุรกิจเซรามิกในจังหวัดลำปางเท่านั้น

ขอบเขตประชากร

ในพื้นที่จังหวัดลำปางมีโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิกตั้งอยู่มากกว่า 200 แห่ง มีทั้งธุรกิจประเภทกิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนและบริษัท แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ขอบเขตประชากร คือผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งประกอบธุรกิจเซรามิกในจังหวัดลำปาง จำนวน 70 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, สำนักงานธุรกิจการค้าจังหวัดลำปาง, 2555: ออนไลน์)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาศึกษาได้เก็บรวบรวมจากแหล่งต่างๆ ดังนี้

1) **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** ดำเนินการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจเซรามิกในจังหวัดลำปาง เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การเสียภาษี โดยการส่งแบบสอบถามโดยตรงไปยังประชากร ตามชื่อและที่อยู่จากทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการของสำนักงานธุรกิจการค้าจังหวัดลำปาง จำนวน 70 ราย และขอความร่วมมือจากสมาคมเครื่องปั้นดินเผาลำปางในการ

แจกแบบสอบถามให้แก่สมาชิกของสมาคมด้วย โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบกลับมาจำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.86 ของผู้ประกอบการธุรกิจเซรามิกในจังหวัดลำปางตามทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการของสำนักงานธุรกิจการค้าจังหวัดลำปาง

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร ตำราทางวิชาการ บทความทางวิชาการ แบบฟอร์มเอกสารต่างๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลของหน่วยงานราชการที่สามารถค้นคว้าได้ผ่านอินเทอร์เน็ต

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษารครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นมาโดยแบ่งรายละเอียดของแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สาขาที่จบการศึกษา ตำแหน่งงานปัจจุบันในการบริหาร ประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับธุรกิจเซรามิก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ ได้แก่ ประเภทของธุรกิจ รายได้ของกิจการต่อปีของธุรกิจเซรามิก การจัดทำบัญชีในปัจจุบัน ลักษณะของธุรกิจเซรามิก รายการที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจเซรามิก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเสียหายของผู้ประกอบการธุรกิจเซรามิก ได้แก่ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามประมวลรัษฎากร หลักเกณฑ์การเสียหายเงิน ใต้นิติบุคคล หลักเกณฑ์การเสียหายเงิน ใต้นิติบุคคล หัก ณ ที่จ่าย หลักเกณฑ์การเสียหายมูลค่าเพิ่ม หลักเกณฑ์การเสียอากรแสตมป์ หลักเกณฑ์การเสียหายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีอากร ได้แก่ ผู้ประกอบการไม่มีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเสียหาย กิจการเสียหายไม่ถูกต้อง ทำให้ต้องจ่ายเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้ไม่ทราบข้อกำหนดและไม่มีเข้าใจในหลักปฏิบัติ กิจการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับภาษีอากรใหม่ๆ ล่าช้า เจ้าหน้าที่สรรพากรไม่สามารถให้คำแนะนำอย่างชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งตามส่วนของแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของธุรกิจ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การเสียภาษีของธุรกิจเซรามิก จะใช้แบบสอบถามในลักษณะของคำถามที่ต้องการคำตอบแบบ ใช่ หรือ ไม่ใช่ โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อวัดระดับความรู้ความเข้าใจ (สิน พันธุ์พินิจ, 2551: 152-155) ดังนี้

ตอบถูก ให้คะแนนเป็น 1

ตอบผิด ให้คะแนนเป็น 0

การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การเสียภาษีของธุรกิจเซรามิก จะใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายระดับความรู้ความเข้าใจ ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวัดระดับความรู้ความเข้าใจตามเกณฑ์การแปลผล (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, 2549: 59-61) ดังนี้

ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย	แปลผลระดับของความรู้ความเข้าใจ
80.00- 100.00	มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด
70.00- 79.99	มีความรู้ความเข้าใจมาก
60.00- 69.99	มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง
50.00- 59.99	มีความรู้ความเข้าใจน้อย
00.00- 49.99	มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนของระดับปัญหาและส่วนของข้อเสนอแนะ ในส่วนของระดับปัญหานั้นจะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายระดับปัญหาเกี่ยวกับ

หลักเกณฑ์การเสียภำยของธุรกิจเซรำมิก ประกอบด้วย ควำมถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) โดยใ้ใช้มำตรำวัดแบบ Likert Scales ซึ่งใ้ใช้มำตรำวัดแบบ 5 ระบุดับ และกำหนดเกณฑ์การใ้คะแนนแต่ละระบุดับ (สิน พันธ์ุพนิจ, 2551: 152-155) ดังนั้

ระบุดับปัญหา	นำ้หนักคะแนน
ปัญหำมำกที่สุด	5
ปัญหำมำก	4
ปัญหำปานกลำง	3
ปัญหำน้อย	2
ปัญหำน้อยที่สุด	1

สำหรับเกณฑ์การประเมินนักวิจัยทำงสังคมศำสตร์ได้มีกำรจัดแบ่งช่วงของค้ำเฉลี่ย เพื่อใ้เป็นค้ำมำตรฐำนสำหรับเปรียบเทียบคะแนนค้ำเฉลี่ยที่ค้ำนวนได้ เรียกว่า arbitrary weighting method โดยมีหลักเกณฑ์ใ้ยึดจุดกึ่งกลำงเป็นหลัก (สิน พันธ์ุพนิจ, 2551: 152-155) ดังนั้

ระบุดับคะแนนค้ำเฉลี่ย	แปลควำมหมำยระบุดับของควำมรู้
4.51 - 5.00	มีควำมรู้มำกที่สุด
3.51 - 4.50	มีควำมรู้มำก
2.51 - 3.50	มีควำมรู้ปานกลำง
1.51 - 2.50	มีควำมรำน้อย
1.00 - 1.50	มีควำมรำน้อยที่สุด

ในส่วนของข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาควำมรู้ควำมเข้ำใจของผู้ประกอบการธุรกิจเซรำมิกในจังหวัดลำปางเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเสียภำยนั้น จะใ้กำรวิเคราะห์เชิงเนื้อหำแล้วบรรยายจำกที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ใ้ข้อเสนอแนะไว้